

Hvorfor i alverden det valg?

Det er der helt åbenbart ikke ret mange, der kan forstå. Og det er selvfølgelig et problem for os radikale; det er et forklarelsesproblem og i den grad et politisk problem. Og problemet er vokset i takt med, at verden ramler omkring os: krig, klima og global økonomisk krise tårner sig op. KAN det virkelig i den situation forsvares med et folketingsvalg?

Svaret er JA. Men måske skulle man stille spørgsmålet anderledes, for at få sagens kerne i fokus:

Hvorledes kan man forklare, at 10 af landets bedst uddannede og højest placerede embedsmænd i vores centraladministration inkl. landets politidirektør svigter deres primære forpligtelse til at sikre lovhjemmel og grundlov, og i stedet – uden at rejse advarsler og røde faner – lader landets statsminister gå planken ud på et pressemøde?

Efter vores analyse er svaret en regeringsførelse og ledelsesstil, som var blevet for snæver, forhastet og centraliseret. Og som man kan se medførte en uvilje eller måske ligefrem frygt hos embedsværket for at sige fra, stille spørgsmål og råbe gevalt.

Ifølge vores analyse

- var statsministeren uvidende om den delvise mangel på lovhjemmel til at slå minken ned
- pegede minkkommissionens grundige rapport ikke på en rigsretssag og dermed heller ikke på behov for en advokatundersøgelse. Det var samtlige lærde professorer på nær én enige om, og vi læste rapporten på samme måde
- var det sagligt, folkesundhedsmæssigt fuldt berettiget at eliminere alle mink i landet
- var fejltrinnene i minksagen så store og bekostelige og samtidig så aldeles unødvendige, at man ikke bare kunne lade det passere i tavshed og uden konsekvens
- ergo: et snarligt valg, som kunne åbne for en bredere regering med mindre stram styring og mere åbenhed for kritik og betænkeligheder; herunder mere plads til fagministre og deres departementschefer. (I forlængelse her af i øvrigt en hård tiltrængt revision af den offentlighedslov, som vi må beklage også selv i sin tid at stemme for på trods af advarsler)

Men tilbage står spørgsmålet, om ikke de seneste måneders voldsomme udvikling i Europa og verden umuliggør et folketingsvalg her og nu?

Det har vi i den grad overvejet internt i partiet, men faktisk er der meget, som tilsiger, at et hurtigt valg og en bredere regeringsdannelse ville kunne styrke os i de kommende dyste tider. Det er almindeligt anerkendt, at det er i de første 2-3 år af en regeringsperiode, at man virkelig kan sætte energi ind på reformer og nødvendige, men vanskelige beslutninger. Det sidste halve års tid er beslutningskraften mindre, og det forestående valg dominerende.

SÅ mens den siddende regering er på plads

- en kort 3-4 ugers valgkamp
- en ansvarlig bredere regeringsdannelse
- en fælles besindelse på de krævende og skærpede politiske vilkår

ville ikke være udelukket eller problematisk; tværtimod ville det åbne for en ny fireårig periode, hvor vi indadtil og globalt ville kunne yde vores bedste - bredt og på grundlovens sikre grund.